SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 284. V Ljubljani, v torek 10. decembra 1895. **Letnik XXIII.**

Plače tobačnih delavcev.

Da bi „Narod" preklical svoje obrekovanje o kan. Klunu in o vsej katoliški stranki glede na delavce, na to še mislili nismo. A da bo tako neumno odgovarjal, kakor beremo v sinočni njegovi številki, si tudi nismo mogli domnevati. — Opozarjamo najpreje na njegov hinavski stavek: „Ker mi nikakor ne mislimo delati krivice gosp. Klunu, zato povemo, da je on tudi glasoval za 300.000 gld. za zboljšanje delavskih plač. Seveda tako tesnosrčen gosp. Klun ni mogel biti, da bi ne bil glasoval za svoto, kateri ni ugovarjal noben drugi poslanec."

Torej „Narod", pravična duša, noče nikomur delati krivice. Mi pristavljamo: — tam, kjer je ne more. Dne 3. decembra je pisal, da se je g. Klun uprl temu, da se zboljšajo plače delavcem v tobačnih tovarnah. — Ali ni to naravnost laž? — Še-le, ko smo mu črno na belem dokazali, da laže, je nekoliko odjenjal, a še pri tem zopet zlagal. — Kanonik Klun ni samo glasoval za 300.000 gld., marveč jih je kot poročevalec v odseku predlagal in priporočal. In temu, kar je on predlagal, ni ugovarjal noben poslanec. Grd si, grd „Narode!"

Dalje piše „Narod", „da je gosp. Klun bil za tako ureditev plač, da bode slovenskim delavcem kolikor je moč malo odletelo. Ko bi bil Klun za jednako urejenje plač, kakor je predlagal neki poslanec, bi bili naši delavci na boljšem, kakor bodo pa tako, ko se bodo plače vravnale po razmerah dežel in okrajev in se bodo gotovo vpoštevale nizke delavske plače v Ljubljani."

Modrost Narodovega dopisnika je res čudovita. Iz tega, da je kanonik Klun povdarjal, da se morajo plače vravnati po razmerah, sklepa, da je to na škodo slovenskim delavcem. To je tudi menda na škodo slovenskim uradnikom, da imajo v Trstu, Gradcu, Ljubljani itd. večje doklade, ali ka-li. Načelo, ki je je izrekel kan. Klun, da mora imeti vsak delavec toliko plače, da pošteno preživi sebe in svojo družino, je jedino pravično. O tem seveda „Narod" molči! — Če še ne ve, mu povemo tudi temeljno narodnogospodarsko resnico, da je denar toliko vreden, kolikor se zanj dobi in da se torej to ravna po razmerah.

„Narodova" trditev je pa dalje tudi zavoljo tega neresnična, ker nam pričajo uradni podatki „Statistische Mittheilungen über das österreichische Tabakmonopol für das Jahr 1894", da bi ljubljanskim delavcem ne bilo slabo, če bi se jim v razmerah njihovih sedanjih plač zvišala plača. Tako beremo na strani 7, da imajo delovodje, sluge in vratar v Ljubljani (11 oseb) na leto skupaj 6500 gld. plače. Več imajo samo v Sedlecu (11 oseb) 7075 in v Hainburgu (16 oseb) 10.712 gld. O delavcih (str. 8, 9) vidimo to-le: Ljubljanski, na dan ali na teden plačani delavci so mej 32 podjetji na 6. mestu; bolje plače imajo na Dunaju (Rossau in Rennweg), v Steinu, v Hainburgu in v skladišču za havana-smodke, kjer pa dela samo 26 delavcev, ki torej ne pridejo v poštev. Peto mesto torej pripada Ljubljani.

Akordni delavci so tudi na 5. mestu. Pred njimi so samo na Dunaju v obeh tvornicah, v Budjejevicah in v Hainburgu.

Dobro vemo, da se marsikaj lahko zakrije; tako n. pr. uradna statistika ne dela razločka mej delavci, ki so plačani na dan in na teden, a tega ne dela za nobeno tvornico. Torej je opravičena naša sodba, da bi se ljubljanskim delavcem ne bilo pritoževati, če si ohranijo pri zvišanju plač peto mesto mej vsemi tobačnimi tvornicami. „Narodu" bo treba precej več znanja in resnicoljubnosti, če se bo hotel vtikati v taka vprašanja. Ker je pa ravno pri „Narodu" vse mogoče in nam utegne celo podtikati, da smo trdili, češ, v Ljubljani so dovolj plačani tobačni delavci, izjavljamo, da govorimo tu le o „Narodovem" neumnem dokazovanju, ne pa o upravičeni zahtevi, naj se plače po tobačnih tvornicah primernejše vredé in zadostno zvišajo.

„Narod" hoče od nas natančne razlage, kako in zakaj je Klun omenjal znane prošnje ljubljanskih okoličanov. Lahko mu postrežemo.

Kanonik Klun je kot končni poročevalec povzel vse, o čemer se je razpravljalo. Pri tem je omenjal pritožbo poljskega veleposestnika, da v Galiciji manjka kmečkih delavcev, ker vse hiti v tvornice in pri tem je navedel, da se je podobna pritožba slišala že tudi na Kranjskem. Temu je pridejal svojo sodbo, kot smo jo navedli v sobotni številki.

S tem smo mi pojasnili celo zadevo za vsacega, kdor ima še kaj slobodnega mišljenja. Od „Naroda" pa mirnim srcem pričakujemo — lažij in obrekovanja še tudi v bodoče, če ne o tobačnih delavcih, pa o kaki drugi stvari.

Državni zbor.

Na Dunaju, 9. decembra.

Pričetkom današnje seje je predlagal načelnik budgetnega odseka, poslanec dr. Russ, naj zbornica v današnji seji ustno poroča o nujnih predlogih, ki so se v zadnjem času predložili gledé podpor za po nezgodah obiskane kraje.

Na to poroča poslanec vitez Meznik o nujnem predlogu poslanca Tausche in tovarišev gledé znižanja voznih cen za prevoz krme v one češke okraje, katere so uničile poljske miši.

Poslanec dr. Kathrein poroča o vseh nujnih predlogih gledé podpor zadnjega časa ter poživlja vlado, naj dotične zadeve natančno preišče in na podlagi tega dovoli primerni kredit.

Vsi trije predlogi se vsprejmo brez debate.

Na to preide zbornica na dnevni red ter vsprejme v tretjem branju rudniški zakon in prične s posvetovanjem o državnem proračunu za l. 1896.

LISTEK.

V božični noči.

(Igrokaz v treh dejanjih. Prevel Jos. Volc.)

IX. prizor.

Prejšnji. Zrnec.

Zrnec: Kóga imate? Kaj pa počnete?

Brinšek: Mornarja imamo. Kar sèm smo ga pritirali, da ti ga izročimo. — Tu ga imaš; glej ga, zakrknjenega grešnika, še očij se ne upa povzdigniti.

Zrnec (stopi pred Roberta): Ali me še poznaš?

Robert: O Bog, zopet ista podoba! Ali je mogoče? Bdim-li ali sanjam? Ste li res vi, ali je duh njegov, katerega sem ubil?

Zrnec: Ne, jaz sem; Bog ni hotel, da bi bil umrl, ampak mi je zopet podaril zdravje. Ti pa, nesrečnež, povej mi, kaj te je gnalo, da si šel in —.

Robert: Vi živite, živite... Jaz nisem morilec, nisem... O večni Bog, kako sem ti hvaležen, da si čul molitev mojo in rešil mojo dušo takega zločina! In vi — storite z menoj, kar vam drago; ne branim se. Da le nisem morilec!

Brinšek: Kaj to pomeni? Vas je li res kes spokoril, ali se le hlinite?

Zrnec: Govorite, kdo pa ste? Kako vam ime? Kje ste doma?

Robert: Bog v nebesih vé, da bi vam rad povedal, če bi sam vedel. Zgodaj že, v najlepših otročjih dneh, sem zapustil dom.

Zrnec: Kako to mogoče? Govorite. (Drugi): Govorite, povejte!

Robert: Čujte! Kakih 5 let sem bil star, ko sem se nekoč igral pred domačo hišo in pital golobiče. Tedaj je stopil iz hišnih dverij moj oče, privzdignil me k sebi, poljubil in odšel. Zavpil sem za njim: Ata, jaz grem tudi z vami. — Vrnil se je, pogladil po glavi in ljubeznivo del: Otrok, z menoj ne moreš, grèm daleč, daleč. — Zajokal sem, vpil, tožil, dokler me oče ni vzel s seboj. Kako veselo sem skakljal ob očetu, veselja mi je bilo srce, povem vam: najlepši dan je bil to v mojem življenju. Hodila sva že dljè časa, kar zavijeva v samotno sotesko. Strah me je bilo in trdneje sem se poprijel očeta. V hipu je stalo pred nama pet, šest orjaških mož, planejo na očeta, pobijejo ga na tla, mene nekdo pobere in potem — ne vem več, kako je bilo. Od tedaj nimam ni očeta, ni matere, ni domovja.

Brinšek (hlastno): Zrnec, čuješ! Ali nisi —

Zrnec (silno vznemirjen): Govôri, pripoveduj dalje, dalje...

Robert: Ko sem se zopet zavedel, ležal sem v temni koči. Sredi nje je bilo ognjišče, na katerem je plapolal ogenj. Okrog mene je ležalo do dvanajst mož divjih obrazov; jeden izmej njih mi je ponujal jedi in pijače. Tri leta sem prebil otrok v tisti koči sredi dupline, do katere je vodil teman podzemeljski rov. — Neko noč me zbudi iz spanja rožljanje sabelj in divje vpitje. Odprem oči — obupen boj pred mano. Nekdo me zgrabi, zavije in zbeži. Šest dnij po tem nočnem dogodku sem se zibal na ladiji, ki je plula v Ameriko. Tja prišedši nadèl mi je moj rednik svoje ime, poslal me v šolo, ne štedeč denarja, kar ga trebalo za mojo vzgojo. Nekako dvanajst let sem bil star, ko je moj varuh odšel z doma in se ni več vrnil. Dobrotni ljudje so se me usmilili in kmalu potem sem vstopil kot učenec v tovarno za stroje. Radi so me imeli in do dobra sem se priučil rokodelstvu, a zatohla delavnica ni prijala moji naravi: gnalo me je na morje. Postal sem mornar. — O svojem redniku nisem več čul. Nekoč sem slonel

Prvi protigovornik dr. Stransky izjavi, da je pojasnilo glavnega poročevalca o budgetu zelo vznemirilo češki narod, ker se namreč v proračunu ni dovolj oziralo na njegovo narodno in politično svobodo ter na zboljšanje gospodarskega položaja. Govorniki se v ti zbornici sicer ne morejo pritoževati, da nimajo prilike za svoja pojasnila, toda manjka jim govorniške slobode. Davčna in volilna preosnova, sodnijski in kazenski upravni red ter domovinski zakon so obtičali, ker zbornica ne razpolaga s trdno večino. Od sedanje vlade se še sedaj ni zvedelo, kako pot je nastopila in opravičena je bojazen, da bode delala vlada po stari centralistični šabloni. Ministerski predsednik in celi kabinet, kažejo sicer dobro voljo, toda od volje do dejanj je še dolga pot. Vsled tega njegova stranka nima nikakega povoda, da bi morala zaupati vladi in bode glasovala proti proračunu. Na to omenja govornik ces. namestništva na Češkem ter pripomni, da sicer v tem oziru še ni objavljeno nikako vladno poročilo, toda iz nekega članka v „Fremdenblattu" je razviden cel pogovor mej ministerskim predsednikom in grofom Thunom. Poslednji je namreč povdarjal, da bode skušal ravno tako vladati z Mladočehi, kakor je dosedaj vladal zoper nje.

Toda, ako tako meni, se zelo moti. Češki narod je vsled njegovega postopanja preveč užaljen, kakor da bi kedaj mogel pozabiti krivic, katere mu je provzročila njegova vlada. Ako je grof Thun podlegel v boju z Mladočehi, tedaj naj gre. Konečno izraža govornik mnogotere želje češkega naroda v šolskem oziru in glede jednakopravnosti češkegajezika v uradih ter stavi ministerskemu predsedniku naslednji nasvet:

Čez dve leti obhaja naš slavni vladar pomenljiv praznik, redko slovesnost petdesetletnice svojega vladanja. Ako je ministerski predsednik zvest svetovalec svojega vladarja, in nad tem dvomiti nimam povoda, tedaj ne more Nj. Veličanstvu pripraviti večjega veselja,kakor da mu predstavi srečni, povsem zadovoljni invsled tega hvaležni češki narod.

Posl. Treuinfels pojasnuje vzroke sedanje splošne nezadovoljnosti in izjavi, da je materijalizem in boj zoper katoliško cerkev glavni vzrok omenjenih prikazov.

Potem pojasnuje, kako slabe posledice se izvajajo iz brezverstva in da izginja vsled tega vsako spoštovanje do avtoritete, brez katere je pa nemogoč družabenred. Cerkev sama ne more vsega storiti, ampak jej mora pri tem delu pomagati tudi država in je vsled tega oživljenje verskega duha jedna najvažnejih njenih nalog. Govornik preide potem na gospodarski del ter odobruje vladino skrb za revneje kronovine, mej katere pripadajo v prvi vrsti alpinske dežele. Konečno povdarja, da bode njegova stranka vedno vztrajala na označenem stališču, ter da sme vlada vedno računati na njeno podporo, ako bode ustrezala njihovim zahtevam.

Posl. Schlesinger dokazuje, da se Mladočehi, akoravno so navidezno proti proračunu, vedno bolj približujejo Poljakom, katere prosijo, naj bi složno postopali zoper nemški narod. Mladočeško sovraštvo je opravičeno le nasproti onim Nemcem, ki jim usiljujejo žide. Nadalje omenja socijalnega vprašanja ter pripomni, da je rešitev tega vprašanja mogoča le tedaj, ako se dobro uravna denarno gospodarstvo.

Konečno omenja raznih naprav za zboljšanje nižjih stanov ter priporoča ustanovitev delavnega urada, ki naj bi posredoval mej delavnimi stanovi, opominja ministerskega predsednika, naj tudi Rothschildu pokaže svojo krepko roko, ker bo s tem, ako njega ukroti, v marsičem ustregel splošnim zahtevam.

Poslanec Demel ostro napada antisemite, češ, da nasprotujejo vsakemu koristnemu delovanju zbornice in s svojimi obljubami, ki se kot nezakonite ne dajo izvesti, slepé ljudstvo. Konečno izjavi, da bode njegova stranka glasovala za proračun, ker je ta državna potreba.

Posl. dr. Gregorčič je proti proračunu, ker se ta premalo ozira na splošna potrebe slovenskega naroda, katere govornik obširno pojasnuje. Posebe omenja, kako uradniki nasproti Italijanom vedno varujejo jednakopravnost, nasproti Slovencem pa se za-njo ne menijo ter večinoma niso vešči slovenskega jezika in če ga tudi umevajo, vendar na slovenske vloge izdajajo le nemške odgovore in odloke. V nadi, da se bode vlada v prihodnje ozirala na opravičene želje Slovencev, govornik izjavlja, da bo glasoval za prehod v podrobno razpravo.

Poslanec Milevski izjavi, da bode glasoval za proračun, ker izkazuje prebitek ter pojasni konečno nekaj financijelnih vprašanj.

Na to se posvetovanje zaključi.

Prihodnja seja jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. decembra.

Državnozborska volitev v Stampfenu na Ogerskem je zopet nov dokaz nesramnosti in nečastnosti, ki se dogajajo pri volitvah v marijanskem kraljestvu. Volitev se je vršila po poročilu „Vaterlanda" tako-le: Ljudska stranka je bila zastopana po 1252 volilcih. Volitev je trajala celih 36 ur, namreč od 8. ure zjutraj dne 5. decembra do 8. ure zvečer naslednjega dne. Kaj tacega se še ni prigodilo na Ogerskem. Do 6. t. m. opoludne so brez vsakega vzroka zavrgli nad 350 glasov ljudske stranke. Ostale volilce ljudske stranke so odgnali s tem, da so jih v najneugodnejem vremenu pustili na prostem dva dni in jedno noč. Kaj tacega se še celó z živino ne počenja. Na ta način so oropali 600 glasov. Orožništvo in vojaštvo je na vse mogoče načine skrbelo, da ni prišel na volišče noben nasprotnik vladne stranke. Vse ulice so bile zaprte; vstop je bil dovoljen le pristašem vladne stranke, katerim se je po gostilnah oskrbelo gorko prenočišče in dober prigrizek, mej tem ko na prostem bivajočim volilcem ljudske stranke niti kruha niso privoščili in jim še celó prepovedali napraviti ogenj, pri katerem bi ogreli zmrzle ude. Vsled tega se ni čuditi, ako je bil izvoljen z 213 glasovi večine liberalni vladni pristaš Latkoczy. Vlada je pa tudi po volitvi skrbela, da ni mogel nihče ugovarjati takemu postopanju. Vse nasprotne volilce je odvedlo orožništvo takoj potem, ko so oddali glasove, iz mesta. — Liberalno časopisje, mej temi seveda tudi „Neue Freie Presse", ne more prehvaliti „slavne" zmage vladne stranke in „vzglednega" reda mej volitvijo. — Ta dogodek je zopet nov dokaz, da se Ogerska niti s Turčijo ne da primerjati.

Ogerska zbornica. V včerajšnji seji poslanske zbornice se je po daljši in jako živahni debati vsprejel proračun za notranjo upravo Hrvatske in Slavonije, potem ko je minister Josipovič ovrgel napade opozicijonalne stranke in znova izjavil, da ni nikakega razločka mej mnenjem vlade in hrvatskega bana. Nato se posvetovanje o budgetu prekine in preloži na prvi dan po počitnicah. — Posl. Vajay interpeluje pravosodnega ministra radi nečuvenega postopanja vlade povodom prihoda Lepcsenyja. Govornik najostreje napada vlado, in posebno pravosodnega ministra glede prepovedi slovesnega vsprejema na kolodvoru. Notranji minister mu odgovarja, da je res prepovedal vsako demonstracijo, ker se je bilo po pravici bati, da se bodo pri tej priliki vršile razne nezakonitosti in ker bi bilo tako postopanje jako razžaljivo. Posl. Vajay ne mara vzeti na znanje tega pojasnila ter trdovratno ostane pri svojih trditvah in znova napada vladne organe. Posl. Polony izjavi v ime Ugronove stranke, da se on ne strinja z interpelacijo posl. Vajaya ter obžaluje, da se ni o tem poprej posvetoval z strankinim vodstvom. Jednako izjavi posl. Hermann v ime Košutove stranke, ter pripomni, da bi imele neizogibne demonstracije samo ta namen, da bi poveličevale razžaljenje Nj. Veličanstva, ki je ob jednem najvišji varuh katoliške cerkve. Mej splošnim odobravanjem se je vzel na znanje ministrov odgovor z vsemi proti trem glasovom.

Ogerska ljudska stranka je imela nedavno veliki shod v Rabi, ter povabila vse znane ogerske prvoboritelje za dobro stvar. Po priporočilu višje duhovske oblasti so se shoda vdeležili mnogoštevilni duhovniki z učitelji in farani. Shod je otvoril grof Zichy, kot govorniki so pa nastopili škof Zalka, opat Molnar, grof Esterhazy, Tomor in Rakovsky. Govorniki so v občno zadovoljnost razmotrivali vprašanja o poslanstvu marijanskega kraljestva, o nevarnostih, ki prete katoličanstvu ter slednjič o reviziji cerkveno političnih zakonov. Pri shodu so bili mnogoštevilno zastopani komitati Raba, Šopronj, Mošonj in Komarno. Navdušenje mej zborovalci je bilo nepopisno.

Princ Ferdinand koburški o položaju. Bolgarski pehotni polk je obhajal 23. p. m. v Sredcu desetletnico zmage nad Srbi. Pri banketu, kateri so v to svrho priredili častniki, je bil navzoč tudi princ Ferdinand koburški kot načelnik omenjenega polka ter se pri ti priliki naslednje izrazil o položaju: „Politično obzorje je zelo oblačno. Vsakdo, ki tudi ni prorok, lahko napoveduje bližajóčo se nevihto. Vsled tega moramo biti vedno pripravljeni, da, kadar napoči odločilni trenotek, oprostimo svoje sodeželane na južni meji. Prepričan sem, da bode moj dragi polk ravno tako sijajno storil svojo dolžnost, kakor je to pokazal pred 10 leti". „Mosk. Vedomosti" dostavljajo, da je dobila bolgarska armada povelje, pripraviti vse potrebno za dbhod na makedonsko mejo. Drugo poročilo pa hoče vedeti, da se pogaja princ Ferdinand z avstrijsko vlado glede eventuelne skupne akcije nasproti Turčiji. Poslednja trditev po mnenju omenjenega lista ne more biti resnična, ker vse velevlasti le na to delajo, da se ohrani svetovni mir.

Nemški državni zbor. V otvoritvenem govoru je spominjal knez Hohenlohe na sadove, katere so obrodili blizu četrtstoletja trajajoči boji za domovino in slobodo. Govornik navdušujeoj poslanc naj po svojih močeh krepko nadaljuje boj v varstvoe in razvoj narodnega prava in v povzdigo blagostanja nemškega naroda. Sedaj se mora uresničiti izraženo upanje pokojnega Viljema, da bode namreč Nemčija mogla napredovati le potom jednakopravnosti. V to svrho, pravi knez Hohenlohe nadalje, bode vam vlada predložila več novih zakonskih načrtov, ki bodo v dosego našega cilja prevelike važnosti. Preosnovati treba meščansko pravo, kazensko pravni red, borzni zakon, ter zakon glede obdačenja sladkornih izdelkov. Pred vsem pa treba skrbeti za zboljšanje obrtnega stanu, ki ravno sedaj najbolj potrebuje temeljite preosnove. V to svrho se bode predložil zakon glede ustanovitve obrtnih zbornic. Konečno

---

ob jamboru naše ladije in zadremal. — Imel sem čudne sanje. Zdelo se mi je, kot da je stopila neznana prikazen k meni in mi govorila: Popotnik, vrni se v domovje, vrni k svojcem in prêživi dni življenja v miru in pokoju. Z rokó mi je prikazen kazala proti Evropi. In od one ure živi mi v duši neutešljivo hrepenenje po domu in svojcih. Dá, vrniti se hočem — del sem sam sebi — vrniti in poiskati svoj dom, če bi imel tudi mrtvece buditi iz spanja. Povem vam, brez doma se potikati po svetu, brez nadej in namena — to je britko.

Zrnec (Brinšku): O, kako mi kipi v srcu, plamti v duši!

Robert: In zdaj — mesto da se veselim pod rodno streho na domačih tleh, stojim tú pred vami kot tujec, zločinec, izvržek ... O le zgrabite me, zvežite me, povêdite pred sodbo — ne branim se. Le jedno željo — zadnjo — mi še izpolnite. — Čutim, kako mi pohajajo moči — če se skoraj ločim odtod, to-lé edino moje bogastvo denite z menoj v grob. To-le svetinjo, katero sem iz mlada nosil s seboj, zadnji in edini spomin na njo, ki mi je dala življenje, podobo moje matere ...

Zrnec (silno vznemirjen pogleda podobo, omahne, zajoče in objame mornarja): Moj — sin, sin! Moj sin!

Benko, Kos, Kocjan (začudeni): Njegov sin — njegov?

Robert: Ne ûmem vas ...

Zrnec: Ne ûmeš? Ozri se in poglej hišo, kjer si rojen, poglej drevo, kjer si posedal kot otrok, glej cerkev, kjer si bil krščen, poglej mene, mene — svojega očeta!

Robert: Moj Bog, je to mogoče? Sanjam? Tu drevo, tu cerkev, tu oče moj! O pač lasje niso bili nekdaj sivi in brazgotine tudi ni imelo čelo in na vas, na vas sem zamahnil —! Oče, oče moj, ali morete odpustiti svojemu izgubljenemu, nesrečnemu sinu?

Zrnec: Vse je odpuščeno, vse pozabljeno! (Čuje se zvonenje).

Brinšek: K polnočnicam zvoni. Ali ne gremo in se Bogu zahvalimo na tako izvanredno milost.

Robert: O pač; a poprej še nekaj. Kje je moja mila mati? (Zrnec pokaže navzgor). Kakó — umrla? O hitimo molit za žive in mrtve. A ko se zdani, grem in se sam prijavim sodišču. Komaj sem našel svojce, moram jih zopet zapustiti; a če Bog dá, vidimo se čez nekaj let zopet. (Vsi odidejo.)

(Dalje sledi.)

preide kancler na zunanjo politiko, rekoč: „V prijaznih razmerah z Rusijo in Francijo si je nemška vlada vedno prizadevala, da je preprečila preteče zamote, ki so navstajale po vojski mej obema velikima vzhodnoazijskima državama. To naše delo ni bilo brezuspešno". Konečno omenja govornik še žalostnih dogodkov v Turčiji ter povdarja, da bode Nemčija, zvesta svoji nalogi, vedno stala na strani ostalim evropskim državam ter na ta način pripomogla do zaželjenega miru.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. decembra.

(**„Kako izpolnjuje kanonik Klun svojo poslansko dolžnost".**) V sobotni številki „Narod" v članku z gorenjim naslovom ostudno in popolno neosnovano napada poslanca kanonika Klun-a, da zanemarja svoje dolžnosti kot poslanec v državnem zboru ter da zlasti v proračunskem odseku ni spolnil svoje dolžnosti. Potem pa našteva sploh vse želje in zahteve, katere so izražali Slovenci v teku mnogih let in očita poslancu Klun-u, zakaj vsega tega ni omenjal v odseku. — Iz osebnih napadov na kanonika Kluna v „Narodu" je takoj razvidno, da „Narodu" ni toliko na stvari, kolikor na tem, da črni poslanca Klun-a pred slovenskim občinstvom. Glede stvari same je pa jasno, da vsako leto vseh stvarij, ki zadevajo Slovence po vseh pokrajinah, ne more v proračunskem odseku omenjati noben slovenski zastopnik, marveč da se vsako leto omeji na nekatere točke, ter jih obširneje pojasni. Tako je storil tudi letos poslanec Klun, in v tem oziru spolnil svoje dolžnosti. Kar se pa tiče očitanja, da „narod ni poslal gospoda Kluna samo zato na Dunaj, da tam pobira desetake, službuje levičarjem in se veseli svojega življenja, nego da zanj dela", kakor „Narod" piše, moramo pa omeniti, da naj „Narod" pometa najprej pred svojim pragom in svoje somšiljenike v državnem zboru opozori, da naroda ne morejo zastopati, ako jih je sploh le redko videti na Dunaju. Isto velja tudi glede sposobnosti, katero „Narod" omenja. Glede delavnosti poslanca Klun-a pa smemo naravnost reči, da je on jeden najbolj delavnih poslancev sploh v državni zbornici in da mu to mora priznati vsak nepristransk poštenjak. Od „Naroda" seveda kaj tacega ne moremo zahtevati.

(**Iz zadnje seje c. kr. deželnega šol. sveta.**) Nova jednorazredna šola se je dovolila v Erzelju. Poldnevni poduk se bo v 1. in 2. razredu vpeljal na 4. razrednici pri D. M. v Polju. Drugo učiteljsko mesto na razširjeni šoli na Barju se je podelilo Fr. Črnogoju, do sedaj učitelju v Šmartnem pod Šmarno goro. Stalno nameščeni učitelj v Trnju, St. Jelenc se je radi službenih ozirov prestavil v Božakovo. Glede imenovanja okrajnega šol. nadzornika za okraja Litija-Krško se je predlog poslal naučnemu ministerstvu. Nekaterim učiteljskim pripravnikom so se podelile državne ustanove, ter se slednjič dovolile remuneracije za poduk na šolah za silo v šolskem letu 1894/95.

(**Pevski zbor „Glasbene Matice".**) Sopran jutri v sredo nima skušnje, za tenor se preloži od jutri na četrtek ob navadni uri.

(**Požar v Babni gorici**) V pojasnilo se nam piše iz Rudnika še sledeče: Ognjegasci so bili iz Ljubljane in Iga in ne iz Šmarija, kakor se je po pomoti poročalo. Hvalevredno je tudi omeniti, da je bil c. kr. okrajni glavar g. marki Gozani od ½10. ure dopoldne do 10. ure zvečer pr požaru navzoč ter da je prav modro skrbel za varnost in red. Šota je še včeraj gorela.

(**Iz deželnega zdravstvenega sveta.**) V seji 22. nov. je bilo na dnevnem redu zdravstveno poročilo za l. 1894, iz katerega povzamemo nastopne zanimive podrobnosti. Zdravstveno stanje je bilo sploh ugodno. Na 10.000 prebivalcev je prišlo 351 rojenih. — Umrljivost se je zmanjšala. 145% vseh umrlih so pobrale nalezljive bolezni. Za jetiko jih je umrlo 14·33%, za ostarelostjo 13·07%, za vratnico 8·86% in za grižo 3·35%. Za vratnico je umrlo 1257 oseb. Ta bolezen je hujše razsajala po vseh okrajih razun v okrajih Radovljica, Črnomelj in Kočevje. Najmanj mrličev povprečno je bilo v Črnomaljskem (22·9‰) in v Novomeškem okraju 23·6‰. Nalezljivih bolezni pa je bilo najmanj v Radovljiškem okraju 1·73‰ in v mestu ljubljanskem 3·3‰. Število zdravnikov se je v deželi pomnožilo za 3.

(**Slovenci v Zagrebu.**) V nedeljo se je odpeljalo kakih 250 Slovencev v Zagreb, da si ondi ogledajo novo zagrebško kazališče. Hrvati so jim v Zagrebu napravili sijajni vsprejem. Pri pozdravu, v gledišču in pri komerzu je bilo raznih govorov mnogo, ki so od obeh stranij povdarjali slogo in jedinost hrvatskega in slovenskega naroda. Ta ljubezen je šla tako daleč, da je g. Ivan Hribar, kakor piše „Obzor" rekel, da je slovenski jezik samo narečje hrvatskega. Hrvatski vladi ta slovensko-hrvatska slavnost ni bila posebno ljuba, zato je cenzura jako strogo pazila, kaj se bo govorilo, prepovedala je celo pozdravno pesem Harambašičevo ter tudi zvečer celo zaplenila lista „Hrvatsko domovino" in „Obzor", ki sta omenjala obsega one pozdravne pesmi; tudi je uprava državne železnice s previsokimi zahtevami dognala, da so Slovenci morali izstopiti na južnem kolodvoru, dočim jih je občinstvo hrvatsko pričakovalo na državnem kolodvoru. Čim mrzleja pa je bila sapa od te strani, tem iskreneji so bili pozdravi mej občinstvom. — V gledališču so predstavljali veselo igro: „Berite Novice", zatem so se predstavljali razni prizori iz „Teute", „Madame Sans Gêne", „Zrinjskega". — Pri komersu so peli hrvatski in slovenski pevci. Dal Bog, da bi bili Slovenci in Hrvati vsikdar tako složni in navdušeni pri delu, kakor so bili ta dan v veselju!

(**Na včerajšni živinski sejm**) so prignali 659 konj in volov, 440 krav in 69 telet. Kupčija z rejenimi voli je bila prav živahna. Konjska kupčija je bila srednja, ker so laški kupci kupovali le lahke in cenene konje.

* * *

(**Iz celovške škofije.**) Župnijo Mohliče bode oskrboval č. g. Jan. Boštjančič, župnik v Kamenu. — Župnijo Hohenfeld je dobil tamošnji provizor č. g. Fil. Streiner.

(**Raznoterosti s Koroškega.**) Velik požar je bil dne 6. t. m. na Goričici ob Celovcu. — Razpisani sta do 10. januvarija mesti predsednika in knjigovodje nameravane dež. hipotečne banke. Nova banka se potemtakem ne bode mogla otvoriti že z novim letom, kakor se je prej pisalo in govorilo. — Strašne nasledke je imela neumna baharija zadnjič v libeliški župniji. Dva mlada fanta, kmečki sin in hlapec, stavila sta, kateri bode dlje časa vstrajal pri žganju. V četrt uri sprazuila sta poldrugi liter črničevca, a nasledek je bil, da je kmetski sin, star 24 let, umrl še tisti dan, hlapec pa nevarno zbolel. — Blizu Velikovca je umorilo 7 pijanih hlapcev 67 letnega hlapca Jurija Hartla.

* * *

(**Spomenik jezuitu.**) Pariški list „Monde" piše sledeče: „Vlada zahteva 60.000 frankov kredita, da postavi spomenik duhovniku družbe Jezusove. Jezuit je Francoz. Pripomniti pa moramo, da vlada, ki zahteva kredit, ni Ribotova. Spomenik bode postavljen v Chicagi, v državi Illinois. Marsikdo izmed naših čitateljev ne vé, da je ustanovitelj velikanskega mesta Chicago misijonar Marquette, apostelj v Canadi, ki je preiskaval leta 1763 dolino reke Mississippi. Katoliška Francoska preganja jezuite in protestantovska Amerika jim postavlja spomenike."

(**Louise Michel**) glasovita anarhistinja, se je vrnila iz pregnanstva v Pariz. V proslavo njenega povratka so priredili 19. pr. m. parižki anarhisti svečano skupščino v največji dvorani v Parizu. Na shod je došlo do 10.000 anarhistov, ter so tako napolnili dvorano, kakor še nikdar ni bila polna. Od silnega dima in dihanja je bilo v dvorani prav zadušljivo. Vsi so prišli, da slišijo in vidijo staro anarhistinjo Lujizo. Predsedoval je shodu Sebastijan Faure, komur je izročil Vaillant odgojo svoje hčeri. Prvo besedo je dobila Louisa Michel. Govorila je z glasom ,kakor nekdaj; tudi ni pozabila na gestikulacijo. V nazorih se je vsejedno spremenila. Nekdaj tako radikalna in nepomirljiva, je gledala sedaj vse v solnčni luči. Govorila je: Dragi moji prijatalji! Nemorem vam popisati sreče, katero občutim, odkar sem v Parizu. Staro sovraštvo se je zmanjšalo, Ko sem zapustila Pariz, je vladal tukaj strankarski boj. Ali danes vidim milijonarje, ki dajó po 100.000 fr. za delavce. Koncem njenega govora so jo obsuli od vseh stranij s cvetlicami, in sicer z belimi chrisanthemami. Potem je razvil predsednik Faure program anarhistov, po katerem iščejo samo srečo posameznikov. Skupščino so naglo razpustili, kar mnogim ni ugajalo z obzirom na ustopnico za 10 cent. Louiso Michel so spremili slovesno do njenega stanovanja in potem se je mirno razšlo vseh 10.000 anarhistov.

(Hrv. pravo.)

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Č. g. dr. Mauring, kapelan v Šent-Vidu na Dol., 2 gld. kot darilo sv. Nikolaja za velikovško šolo; g. Fr. Sušnik v Škofji Loki iz nabiralnika ondotnega „Slov. bralnega društva" 1 gld. 45 kr.; moška podružnica v Idriji udnine in drugih nabirkov 89 gld. 52 kr.; ženska podružnica v Dolenjem Logatcu po gospdč. Ivanki Arkovi 50 gld. 80 kr.; trnovski in ilirskobistriški narodnjaki kot Miklavžev dar po gosp. Iv. Judniču 2 gld. — Ako je sv. Nikolaj še kje pustil kak dar za pridne slovenske šolarje, naj se le brž pošlje skrbni materi uboge naše dece!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(„Katoliško delavsko društvo" za Prevalje in okolico) bode imelo v nedeljo dné 15. decembra društveni shod v gostilni g. Štekla v Farski vasi. Krščanski slovenski delavci, pridite v prav obilnem številu!

Telegrami.

Dunaj, 10. decembra. (Državni zbor.) Jako zabavljivo in ojstro je proti antisemitom govoril nemškoliberalni Demel ter opravičeval levico, zakaj da podpira sedanjo vlado. — Poslanec Milevski je v obširnem govoru pojasnoval valutno vprašanje, podržavljenje železnic, lokalne železnice, davčno preosnovo, pregled zemlj. katastra in nagodbo z Ogersko, ki je neizmernega pomena za nar. gospodarstvo. V današnji seji je govoril češki posl. Kramař o valutnem vprašanju, odgovarjajoč na govor poslanca Milevskega. Glede nagodbe z Ogersko je povdarjal, da se nagodba ne sme skleniti samo s popustljivostjo od jedne strani. Glede sedanje vlade je dejal Kramař, da je vlada Badenijeva nadaljevanje Taaffejeve s tem razločkom, da je hujša, ker ni parlamentarna, boljša pa zato, ker popolno drugače ravna s češko opozicijo. Razmere mej Čehi in vlado se bistveno niso izpremenile, razgovori so le informativni. Mladočehi ne morejo opustiti svojega načelnega stališča, dokler ni dana podlaga, na kateri se rešijo zahteve Mladočehov v političnem in narodnem oziru. Nikdar pa ne morejo pozabiti Mladočehi, kaj jim je bil namestnik grof Thun.

Dunaj, 9. decembra. Včeraj je nadvojvodinja Elizabeta v navzočnosti cesarja in nadvojvodinje Štefanije prejela prvo sv. obhajilo.

Budimpešta, 9. decembra. Policija je razpustila dva delavska shoda, ker so govorniki strogo napadali vlado in parlament. — Neki govornik je omenjal zastavne afere v Zagrebu ter izjavil, da je brez pomena, kakošne barve je bila zastava, katero so dijaki zažgali.

Belgrad, 8. decembra, Vladni list „Videlo" zagotavlja, da bodeta grška in srbska vlada složno postopali nasproti nemirom v Makedoniji.

Belgrad, 9. decembra. Kraljica Natalija dospe še le koncem tega tedna iz Pariza.

Belgrad, 9. decembra. Državni proračun za prihodnje leto izkazuje 66,605.200 frankov dohodkov nasproti 66,079.612 frankov stroškov.

Rim, 9. decembra. General Baratieri je brzojavil iz Ambalage, da so vstaši obkolili pet stotnij kolonijalne italijanske armade. Ta vest je vzbudila v italijanski zbornici veliko vznemirjenje.

Rim, 8. decembra. Kardinal Persico je danes umrl.

Pariz, 8. decembra. Sodnijska preiskava je dognala, da je Lenoir, ki je v zbornici

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh v kurznem listu zaznamovanih menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

dvakrat ustrelil, slaboumen in toraj ni nevaren.

Dunaj, 10. decembra. (Poslanska zbornica.) V nadaljnem govoru poudarja poslanec Kramař, da Čehi ne zahtevajo nikakih ugodnostij, ampak samo pravičnost. Oni želé pravične pogodbe mej Nemci in Čehi, vseh deželskih pravic in narodnega miru. — Poslanec Dipauli pojasnuje vzroke, vsled katerih so izstopili nekateri poslanci iz Hohenwartovega kluba ter izjavlja, da ti nikakor ne bodo nasprotovali konservativni stranki ter bodo podpirali vse za krščansko ljudstvo koristne in pa dobre predloge. Ohraniti pa hočejo popolno neodvisnost na spodaj in zgoraj. — Ministerski predsednik izjavi, da ima še-le danes priliko, spominjati se umrlega grofa Taaffeja, katerega bi moral posnemati vsak avstrijski uradnik. Glede pogodbe z Ogersko povdarja, da bode po možnosti varoval koristi tostranske drž. polovice. O narodnostnem vprašanju se pozivlja na program. Vladi je prva naloga mej seboj pomiriti narodnosti. Zato bi rada dosegla, da vstopijo južni Tirolci zopet v deželni zbor. — O uradniškem uprašanju povdarja, da hoče zboljšati plače in prosi zbornico naj ji dovoli potrebnih sredstev.

Z volilno preosnovo se je vlada od začetka pečala in jo osnovala. Sedajni čas se ji pa ne zdi ugoden, da bi jo predložila, ker nimata niti zbornica niti odsek časa, da bi se posvetovala o nji. V prvi seji meseca februvarja bo vlada predložila predlog o volivni preosnovi. — Nato prosi Badeni, naj se vsprejme proračun.

Madrid, 9. decembra. Mestni prefekt je dovolil skupni shod. Vojaštvo je pripravljeno za vsak slučaj. Prodajalnice so zaprte. Dosedaj vlada vzgleden red.

Carigrad, 8. decembra. V malo dneh se nadejajo poslaniki konečnega povoljnega odgovora od vlade glede druge stacijske ladije.

Carigrad, 10. decembra. Said-paša se je vrnil včeraj zvečer v svoje stanovanje.

London, 8. decembra. Novoimenovani poslanik na nemškem dvoru, Lasceles, je odpotoval včeraj v Nemčijo.

Umrli so:

8. decembra. Franc Hlebš, posestnikov sin, 4 leta, Hradeckega vas, 34, davica.

9. decembra. Antonija Gale, užitninskega paznika hči, 1 leto 11 mesecev, Kurja vas 4, davica. — Karol Jeločnik, krojačev sin, 14 mesecev, Rožne ulice 39, bronchitis capillaris. — Franc Winter, jetniški paznik, 49 let, Hrenove ulice 13, plučnica. — Frančiška Grum, delavka 42 let, Poljanski nasip št. 44, jetika. — Anton Bavdek, posestnikov sin, 4½ leta, Na Stolbi 6, Hydrocephalus. — Jurij Tavčar, akad. slikar, 84 let, Cerkvene ulice 21, emphysema pulm.

Tujci.

8. decembra.

Pri *Slonu*: Uprimny, Schwarz z Dunaja. — Aney iz Trsta. — Žagar iz Prezida. — Linhart iz Kočevja. — Hackl iz Medvod. — Fessl z Jesenic. — Kleinlercher iz Beljaka. — Burger iz Sobotice. — Etter iz Pordenz-a. — Zorba od Sv. Lucije. — Gubatto iz Vidna. — Dominik iz Železnikov. — Margheri iz Novega Mesta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
9	9. zvečer	735·6	—1·5	sr svzh.	jasno	
10	7. zjutraj	737.3	—4·4	sr. sever	jasno	0 0
	2. popol.	736.1	+4·8	pr. m. zah.	skoro oblč	

Srednja včerajšna temperatura —1·3°, in za 0·6 nad normalom.

Svarilo.

Ker sem bil primoran odsloviti vajenca **Ivana Zajca,** svarim vsakogar, da mu ne zaupa kaj na moje ime, ker nisem zanj jaz odgovoren, in tudi ne plačnik za povzročeno škodo.

742 2—1 **Franjo Toman,**
podobar in pozlatar, Križevniški trg I.

Službe išče

priden, pošten, **32leten hlapec** lepega vedenja, ki je več let bil v službi v nekem župnišču ter bi tudi sedaj prišel najraje v delo h kakemu č. g. župniku.

Ponudbe prosi na naslov: **Janez Škofic,** pošta Sava ob južni železnici. 740 1—1

„Sičara“.

720 3

Razprodaja.

Nikdar v življenju se ti ne ponudi več redka prilika, da bi dobil **samo za 2 gld.** krasne in prekoristne stvari. **35 komadov za le 2 gld.** in sicer:

1 jako elegantno pozlačeno uro z lepo verižico, točno idočo, s triletnim poroštvom;
1 krasno kravato za gospode iz čiste svile;
1 krasna igla za kravato z umetnimi briljanti;
1 oficirska usnjata denarnica;
1 jako elegantna broška za ženske po pariški façoni
1 krasen prstan iz zlatoinimita z lepim kamenom;
1 krasno škatljico za smodke;
1 krasno cevko za smodke;
3 komadi zelo krasnih mehaničnih naprsnih gumb s ponarejenimi briljanti;
2 krasna gumba za zavratnik s patentovanim oklepnikom;
2 doublé gold gumba za manšete;
10 komadov finega angleškega pismenega papirja;
10 komadov finih angleških pismenih zavitkov;

Vseh teh 35 komadov krasnih stvarij sem prisiljen dati za dosedaj nečuveno smešno ceno 2 gld.

Da izključim vsak dvom, izjavim, da je ura sama dvakrat toliko vredna. Ako bi ne prijala, se denar najradovoljneje vrne tako da je za kupovalca vsak riziko izključen.

Vse to je dobiti, dokler je še kaj na razpolago, po poštnem povzetju po 703 5—2

krakovski razpošiljavnici ur
F. WINDISCH,
Krakovo, Meth-Strasse Nr. 12/F

Šivalnih strojev tovarniška zaloga
Iv. Jax
v Ljubljani, Dunajska cesta 13

priporoča svoje **pripoznano najboljše šivalne stroje** (688) za (5-3) **domačo porabo** in **obrtniške potrebe.**

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Vsak postni dan dobi se prav okusno prirejena
polenovka (štokš)
s kislim zeljem, pa tudi
surova polenovka na vago
Sv. Petra cesta štev. 19.

K obilnemu obisku vabi

713 2—2 **Ivana Šušteršič**
vulgo **Bobenček.**

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj VIII.

Medicinalno
Dorševo ribje olje.

Priznano najboljše učinkujoče vrste, vselej sveže v zalogi. Steklenica s pridejanim navodilom za uporabo 60 kr., steklenica dvojnate velikosti 1 gld., dvanajstorica malih 5 gld. 50 kr., dvanajstorica velikih 10 gld. 732 2

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczyju,
lekarnaju v Ljubljani.

Obratno poštno razpošiljanje.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj III.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Konrad Hopferwieser-jev c. kr. priv. zavod za izdelovanje orgelj
v Gradcu, Lendplatz 27,

se priporoča **v izdelovanje novih orgelj** v poljubni velikosti (s patentovano tipalno registraturo), pa tudi **v prenavljanja in popravljanja starih orgelj.**

Ker sem se strokovno izvežbal v največjih in najslovitejših zavodih za izdelovanje orgelj v Nemčiji, kakor so: **E. F. Walcker** v Ludwigsburg-u, **W. Sauer** v Frankobrodu in **F. G. Weigle** v Stuttgart-u, torej morem takó gledé na umetniško izvršitev in trpežnost, kakor tudi gledé na uporabo najboljših priznanih novostij kar najboljše ustreči. — Priporočilna pisma so na razpolago. — **Dolgoletno jamstvo, zmerne cene, poštena postrežba.** 23 26—6

Dunajska borza.

Dné 10. decembra.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	„	45	„
Avstrijska zlata renta 4%	121	„	66	„
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	100	„	—	„
Ogerska zlata renta 4%	121	„	70	„
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	98	„	75	„
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1022	„	—	„
Kreditne delnice, 160 gld.	371	„	75	„
London vista	121	„	80	„
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	„	55	„
20 mark	11	„	90	„
20 frankov (napoleondor)	9	„	66½	„
Italijanski bankovci	45	„	—	„
C. kr. cekini	5	„	74	„

Dné 9. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148	gld.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	„	—	„
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193	„	—	„
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97	„	75	„
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	„	—	„
Dunavske vravnavne srečke 5%	130	„	—	„
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	„	60	„
Posojilo goriškega mesta	112	„	—	„
4% kranjsko deželno posojilo	—	„	—	„
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	„	75	„
Prijoritetne obveznice državne železnice	—	„	—	„
„ „ južne železnice 3%	166	„	20	„
„ „ južne železnice 5%	131	„	—	„
„ „ dolenjskih železnic 4%	99	„	50	„
Kreditne srečke, 100 gld.	202	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	134	„	—	„
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	„	70	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	„	—	„
Salmove srečke, 40 gld.	68	„	50	„
St. Genóis srečke, 40 gld.	69	„	50	„
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53	„	—	„
Ljubljanske srečke	24	„	—	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	169	„	25	„
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3390	„	—	„
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	468	„	—	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100	„	50	„
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—	„	—	„
Montanska družba avstr. plan.	87	„	—	„
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168	„	—	„
Papirnih rubljev 100	130	„	25	„

Nakup in prodaja
vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.
Zavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile st. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni sveti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.